

Tweeduizend toeschouwers in Heerlense stadhuis

De Limburgse dambond bestaat dit jaar vijfenzeventig jaar. Reden om in een aantal rubrieken de hoogtepunten van onze provinciale damgeschiedenis te herbeleven.

Piet Roozenburg schreef in 1948 historie. De destijds 24-jarige Rotterdammer werd met grote overmacht en met een compleet nieuwe spelstijl wereldkampioen. Wat maar weinig Limburgse dammers weten is dat zeven rondes van dit WK plaatsvonden in de burgerzaal van het Heerlense gemeentehuis. Een mooie gelegenheid voor de destijds nog piepjonge Limburgse dambond om zich te manifesteren. Waar tegenwoordig bij de WK-finale de meeste toeschouwers van thuis uit met de laptop op schoot de wedstrijden volgen, konden destijds de twee in gebruik zijnde zalen de toeschouwersmenigte bij lange na niet aan. In het later verschenen boek van Piet Roozenburg over dit WK schrijft hij: “welk een schitterende entree in de Mijn-hoofdstad! Het hield een belofte in voor de komende week” En even later: “Als hoogtepunt sloeg de elfde ronde alle vorige records, wat belangstelling betreft. De partij Roozenburg - Ghestem diende als trekpleister voor 2000 bezoekers! Eén of meer malen zijn zij de monumentale trap van het trotse gebouw op- en afgegaan,

alvorens deze trap dienst deed als tribune voor ca. 500 personen om Roozenburg's uiteenzettingen te volgen. Een machtig, imposant gezicht. Een historisch moment in onze nationale en internationale damgeschiedenis!” Niet alleen qua bezoekersaantallen werd geschiedenis geschreven. Ook was het een wisseling van de wacht op het hoogste niveau. De Franse regerend wereldkampioen Pierre Ghestem, op papier nog steeds mede-favoriet voor de titel, zou eerst niet deelnemen aan het WK maar werd uiteindelijk door Piet Roozenburg over de

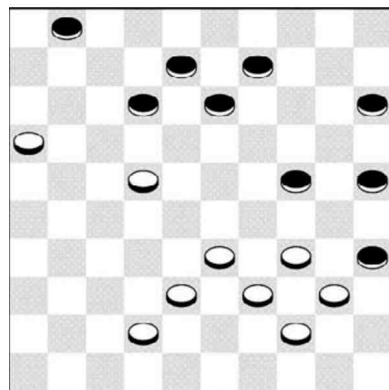


Diagram 1

streep getrokken. De jonge Roozenburg zou hiervoor zelfs nog naar Parijs zijn afgereisd. Ghestem liet zich overhalen en eindigde uiteindelijk als derde, met maar liefst elf (!) punten achterstand op de ontketende Rotterdammer. Kort daarna verdween Ghestem van het damtooneel, om later in de bridge-wereld opnieuw wereldkampioen te worden. Van de twintig WK-partijen won Roozenburg er zeventien en deelde hij drie maal de punten. In Heerlen won hij vier partijen, waaronder tegen de Franse Algerijn Georges Post. In het eerste diagram heeft Roozenburg met wit zijn pijlen gericht op de zwarte rechter vleugel. Post kon zich taai weren door (12-18) 22-17 (13-19)! en vervolgens (09-13) te spelen, waarna er weinig aan de hand is. Na de partij-

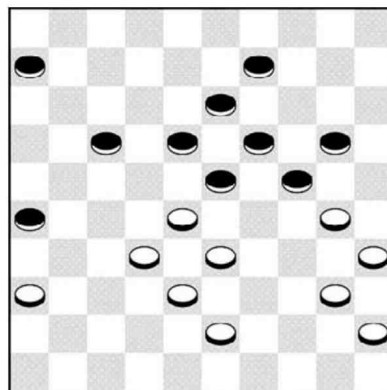


Diagram 2

zet is het heel snel afgelopen voor de Algerijn: 47. 01-07? lijkt onschuldig maar in feite speelt zwart zomaar een belangrijke verdedigingsschijf op. Wit kan nu bijna moeiteloos door de zwarte linies wandelen: 48.38-32! 13-19? [Na (09-14) 32-27 (12-18)!? volgt 22-17! Het lijkt nu alsof zwart over het verrassende (07-12)!? beschikt waarna wit niet kan doorlopen of dichtzetten wegens het zetje van Weiss, ingeleid met (25-30)! Echter na 27-22! (12x21) 16x27 (08-12) 33-28! gaat wit alsnog winnen] In de partij gaat Roozenburg moeiteloos door de verzwakte zwarte linies: 49.32-27 09-13 50.27-21 19-23 51.22-17 23-29 een noodgreep 52.34x23 13-19 53.23x14 08-13 54.17x30 25x45 55.33-28 35-40 56.44x35 45-50 57.39-33 en Roozenburg won. Tegen van der Staay won Roozenburg (met zwart) vanuit een klassieke stelling (diagram2). Roozenburg controleert de linker bordzijde, maar heeft te kampen met een vrelende schijf op veld twintig. Het ging verder met: 41.30-25? Sterker is 36-31! (26x37) 32x41 (23x32) 38x27 en wit heeft nauwelijks problemen. Partij: 41. 09-14 42.40-34? [Nog steeds gaf 36-31! goede vooruitzichten op remise] Waarschijnlijk had Van der Staay berekend dat de dam via (17-22)? 28x17 (23-29) 34x12 (13-18) 12x23 (19x48) na 45-40! en het gedwongen (48-34) 40x29



(24x42) niet meer dan remise oplevert voor zwart. In de partij combineerde Roozenburg echter via 42. 26-31 43.36x27 17-21 44.27x16 18-22 45.28x17 23-29 46.34x23 19x48! Er volgde nog: 47.45-40 48-26 48.17-11 06x17 49.40-34 26-31 50.34-30 31-37 en opgegeven. Grapig is de volgende passage in een van de oude kranten: “deze ronde leverde wederom vijf winstpartijen op. De tijd, dat remise “troef” was, schijnt definitief voorbij te zijn en de voorstanders van spelreglements-wijzigingen zullen ófwel hun actie moeten staken of met geheel nieuwe argumenten moeten komen, aangezien de leuze “het dammen sterft de remise-dood” wel ondubbelzinnig weerlegd is” Schijnbaar ook toen al vreesde men een remise-dood; een discussie die nog steeds volop leeft!